

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/177/2018
Identifikačné číslo spisu: 2708899918
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2708899918.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Slovenskej republiky, zastúpenej Okresnou prokuratúrou Skalica, so sídlom v Skalici, Ružová č. 2, proti žalovaným 1/ Detskému domovu Holíč, so sídlom v Holíči, Rodinné domky č. 1, právne zastúpenému JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, so sídlom v Skalici, Potočná č. 191/39 a 2 / I. H., bývajúcej v R., právne zastúpenej JUDr. Dagmar Malaschitzovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Bazová č. 9, o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu na iné osoby, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2 C 157/2008, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 5. apríla 2017 sp. zn. 24 Co 336/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo 4. augusta 2016 č. k. 2 C 157/2008-570 výrokom I. rozhodol tak, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ majú právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, výrokom II. rozhodol tak, že štát nemá právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej dospel k záveru, že nárok na náhradu trov konania vznikol žalovaným v plnom rozsahu, nakoľko žalobca (štát) nebol v konaní ani čiastočne úspešný, keď jeho žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 5. apríla 2017 sp. zn. 24 Co 336/2016 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Zároveň uviedol, že v odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd mal za to, že v súdenom spore vo vzťahu k trovám konania vzniknutým žalovaným 1/, 2/, nie je možné uložiť prokurátorovi konajúcemu ako zástupcovi štátu povinnosť nahradiť ich. Súd prvej inštancie pochybil, keď uznesením napadnutom vo výroku I. rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ majú právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Preto považoval odvolaciu argumentáciu žalobkyne o nesprávnom právnom

posúdení vecí súdom prvej inštancie za náležitú a mal za nevyhnutné vysloviť, že žalovaní 1/, 2/ nemajú nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie a navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dôvodila, že dovolanie je prípustné v zmysle § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Namietala, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za zmätočné a arbitrárne. Okrem iného mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou súdov dovolacieho súdu. Odklon odôvodnila poukázaním na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 1997 sp. zn. Cpj 22/97 a stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky z 22. decembra 195-81 sp. zn. Cpj 251/81. Zároveň poukázala aj na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 3 Cdo 11/2009.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti.

5. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 CSP).

7. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

14. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP a napadla ním uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (o náhrade trov konania) a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP preto nemožno vyvodiť.

15. Žalovaná 2/ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, t. j. namieta nesprávne právne posúdenie. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.

16. Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ CSP).

17. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania, ktorú dovolateľka vyvodzuje z § 421 ods. 1 CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky zastáva názor, že podľa CSP nie je prípustné dovolanie proti uzneseniu o trovách konania (porovnaj bod 27. jeho uznesenia z 8. februára 2017 sp. zn. I. ÚS 56/2017).

18. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej 2/ podľa § 420 CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.